

BEN KİM MİYİM?

Neler gördüm ben, bir bilseniz. Kelimeler yeter mi ki olup biteni anlatmaya!

Yıl 1915 Martın 18'i Anadolu'dan batıya yürüyordu, Kınalı Kuzular. Bulutlar biraz ağlamaklı, kıpkırmızı bir aslan gibi kükrüyor gökyüzü. Gökten yağın sadece yağmur değildi. Mermiler, bombalar, kollar, bacaklar... Yağmur bile biliyordu sanki yüzyıllar sonra bile anlatılacak olan destanı.

Evlatlarının saçlarına kına yakan anaları, çorap ören kızları, karnı burnunda cephanelik taşıyan kadınları gördüm ben.

Gözyaşlarını içine akıtarak kardeşlerinin şehit düşmüş bedenlerini bir duvar misali siper eden, vatan yoksa ana, baba, evlat yok diyenleri Türk'ün gücünü, 57. Alayı gördüm ben.

Gemilerin batışını izledim. Parmağı koptuğu halde, halen tetiğe basmaya çalışan yiğitleri, Anafartalar'ı, Arıburnu'nu, Conkbayırı'nı "Ya İstiklal Ya Ölüm " diye haykıran Mustafa Kemal'i gördüm ben.

Düşman cephesine kendi sularını atan, yaralı askerleri sırtında taşıyan yaşları küçük yürekleri büyük Mehmetleri, merhametli Mehmetleri, merhameti gördüm ben.

Ağlamak istedim ama bir rüzgar esti denize akıttım gözlerimi. Dağlara, bayırlara atılan bombalara, mermilere bağırıp kükremek istedim. "Bu vatan bizim bu topraklar bizim, bağımsızlık bizim" diye bağırarak istedim, diyemedim sustum ve izledim.

Ben kim miyim? Kınalı Kuzuların 15 yaşındaki evlatların zaferiyim ben. Benim üzerimde atıldı yepyeni bir devletin temelleri. Dumlupınar, Malazgirt, Sarıkamış kardeşimdir her biri. Üzerimden geçen sadece bir savaş değildi. Onur, namus, vatan, iman aşkıydı, merhametti üzerimden geçen.

Ben anayım, toprağım. Şimdi hepsini koynuma aldım, sıra sıra dizdim yavrularımı. Fransız'ı, İngiliz'i, Alman'ı onları evladım bildim hepsine kucak açtım. Çünkü ben adı destan diye anlatılan Çanakkale'yim. Gururluyum başım dik uyutuyorum yavrularımı.

Yıllar geçti bu anlattıklarımın üzerinden. Bilirim anlayamazsınız yaşadıklarımı. Ama karış karış gezin beni kapatın gözlerinizi duyarsınız belki on beşlilerin "Ya Allah" diye haykırışlarını.

Size mirastır kefensiz yavrularım, kanla ıslatılmış toprağım. Başka bayraklar asılacaksa en güzel yerime; ne gerek var adımları anmanıza, destanımı anmanıza, destanımı anlatmanıza.

Gücünüzü hissedin, damarlarındaki asil Türk kanında dua edin Kınalı Kuzularım.....

Edanur ARISOY

7/A

Yozgat / Boğazlıyan Gazipaşa Ortaokulu